

Conni este tristă

O poveste de Liane Schneider
cu ilustrații de Janina Görissen și Marc Rueda

Oradea, 2026

Azi Conni și tata iau micul dejun singuri. Mama a trebuit să plece foarte devreme. Conni ajută la strângerea mesei. Din păcate, Conni se împiedică de motanul Miau, care îi alerga prin fața picioarelor, și ceașca preferată a tatălui se face țandări pe podea. Conni se sperie și dă să adune cioburile, dar tata îi spune:

– Mai bine du-te și încălță-te pe hol!

Conni rămâne pe hol și lacrimi mari i se rostogolesc pe față. Cu siguranță tata este supărat acum și de aceea a trimis-o afară.

Tata strânge mai întâi cioburile. Apoi o ia pe Conni în brațe.

– Îmi... îmi pare rău, suspină Conni. N-am vrut!

– Știu, îi spune tata și o mângâie pe cap.

Nu este deloc supărat. A trimis-o pe Conni afară din bucătărie, ca să nu se taie în cioburi. Tata îi dă lui Conni o batistă de hârtie. Ea își suflă nasul și îi zâmbește. Tata îi zâmbește înapoi și o ajută să se încalțe, ca să meargă împreună la grădiniță.

După-amiaza, mama o ia pe Conni de la grădiniță. Pe drum, Conni îi povestește despre pățania de dimineață. Dar deodată devine tăcută, apoi brusc începe să strige:

– Îți iubești telefonul mai mult decât pe mine!
Mereu tastezi și glisezi. Tu nu mă asculți deloc!

Mama se sperie. E drept că, în ultima vreme, stă foarte des cu telefonul în mână, dar a crezut că le poate face pe ambele: să o asculte pe Conni și să scrie mesaje!

Se așază în fața lui Conni.

– Deci ți-ai spart cana? o întreabă.

– Nu! țipă Conni. Cana tatei! Tocmai ți-am spus!

– Îmi pare foarte rău, se scuză mama. Chiar nu te-am ascultat cum trebuie. Știi, era ceva important la telefon, dar tu ești cea mai importantă persoană din lume pentru mine. Apoi o îmbrățișează strâns pe Conni, care încet, încet, se calmează. Iar, când mama îi promite că astăzi va pune telefonul deoparte, Conni zâmbește din nou.